

THE STRUCTURE AND THE FUNCTIONS OF PUBLIC MONITORING IN UKRAINE

Arabadjiev Dmitriy

Zaporizhzhya National Technical University, PHD in Political Science, Associate Professor of Social Work (Ukraine)

E-mail: dimariy218@ya.ru

ABSTRACT

Public authorities' Interaction with civil society institutions is one of the most important strategic conditions of development of Ukraine as a legal, democratic and social state. Prerequisite for this dialogue is to implement public monitoring as a method of observing, tracking of general trends and changes that take place in the society.

Review of monitoring in a variety of fields in science is under attention. However, it should be stated that in general the problem of public monitoring explored insufficiently. There is no comprehensive approach to the analysis of the problem of public monitoring.

Monitoring as a tool for observing, tracking of general trends and changes that take place in the society, has been widely used in various spheres of life such as economics, politics, education, information technologies etc. It's become important to use monitoring technologies in the socio-political sphere.

In public monitoring gaining data is always purposeful and perceivable process. In addition, it provides not only obtaining , but also a special selection of information with a view to its use in accordance with the goals of public monitoring.

Public monitoring structure meets its primary aim – so, public monitoring provides for subject of monitoring and object of monitoring and subject and object relations.

Public monitoring is a special activity. It's subject are civil society institutions, individuals, representatives of other states, endowed with appropriate rights.

The object of public monitoring are processes (and its members) and the phenomenon of social and political spheres that are relevant to the subject of monitoring.

While characterizing the public monitoring the problematic aspects of public monitoring in Ukraine should be indicated.

The first one is the absence of the customer and the consumer of the public monitoring results in Ukraine today.

The second aspect is the necessity of providing high professional level of monitoring activities.

These aspects relate to subjective side of public monitoring first of all. As for monitoring facilities, the difficulty lies in the need for authorities' leaders' goodwill to implement some form of public monitoring, for example, interviews with employees of public authorities.

Finally, in the case of enforcement trends dominance in the state, repressive measures to external "controllers" are possible, as it was in Soviet times.

The main purpose of monitoring is information. But in the context of the functional purpose of public monitoring it can be considered as a multi-tool, which integrates the functions of diagnostics, pragmatization, prognostification.

Furthermore, it should be noted that public monitoring is aimed not only at establishing compliance between processes participants' actions (objects of monitoring)and the existing legislation, as well as correction of deviations. Moreover, the correction function can be accomplished by appealing to the power structures or to public opinion.

In accordance with the object of public monitoring, its functions are narrowed and clarified.

Keywords: monitoring, observing, diagnostics, pragmatization, prognostification, correction.

СТРУКТУРА І ФУНКЦІЇ ГРОМАДСЬКОГО МОНІТОРИНГУ В УКРАЇНІ

Арабаджієв Дмитро Юрійович

Запорізький національний технічний університет, кандидат політичних наук, доцент кафедри соціальної роботи Запорізького національного технічного університету (Україна)

e-mail: dimariy218@ya.ru

РЕЗЮМЕ

Взаємодія органів державної влади з інститутами громадянського суспільства є однією з найважливіших стратегічних умов розвитку України як правової, демократичної і соціальної держави. Обов'язковою умовою налагодження діалогу є здійснення громадського моніторингу як засобу спостереження, відстеження загальних тенденцій і змін, які відбуваються в суспільстві.

Розгляду моніторингу в різноманітних сферах в науці приділяється достатньо пильна увага. Однак необхідно констатувати, що в цілому проблема громадського моніторингу недостатньо досліджена. Відсутній комплексний підхід до аналізу проблеми громадського моніторингу.

Моніторинг як інструмент спостереження, відстеження загальних тенденцій і змін, які відбуваються в суспільстві, вже тривалий час широко використовується в різних сферах життя країни: економіці, політиці, освіті, інформаційному просторі тощо. Важливим стало також використання моніторингових технологій і в суспільно-політичній сфері.

В рамках громадського моніторингу отримання даних завжди цільове та усвідомлюване. Крім того, воно передбачає не тільки отримання, але і спеціальний відбір інформації з метою її використання у відповідності з цілями громадського моніторингу.

Структура громадського моніторингу відповідає його основній меті - громадський моніторинг передбачає наявність суб'єкта та об'єкта моніторингу і суб'єкт-об'єктних відносин між ними.

Громадський моніторинг – це діяльність, суб'єктом якої є інститути громадянського суспільства, окремі громадяни, представники інших держав, наділені відповідними повноваженнями.

Об'єктом громадського моніторингу є процеси (і їх учасники) і явища суспільно-політичної сфери, значущі для суб'єкта проведення моніторингу.

При характеристиці громадського моніторингу слід вказати на проблемні аспекти, які стосуються саме України.

Першим з них можна вважати фактичну відсутність сьогодні замовника і споживача результатів громадського моніторингу всередині України.

Другий проблемний аспект полягає в необхідності забезпечення високого професійного рівня моніторингової діяльності.

Ці проблеми стосуються швидше суб'єктної сторони проведення громадського моніторингу. Що стосується об'єктів моніторингу, то складність полягає в необхідності наявності доброї волі керівників владних структур для реалізації деяких форм громадського моніторингу – наприклад, інтерв'ю з працівниками органів державної влади.

Нарешті, у разі переважання охоронних тенденцій у розвитку держави, можливі і репресивні заходи по відношенню до зовнішніх «контролерів», як це було за радянських часів.

Основна мета моніторингу – інформаційна. Втім, у контексті функціонального призначення громадський моніторинг можна розглядати як багатофункціональний інструмент, який інтегрує функції діагностики, прагматизації і прогностики.

Крім того, слід зазначити, що громадський моніторинг спрямований не тільки на встановлення відповідності дій учасників процесів, які виступають об'єктами моніторингу, нормам чинного законодавства, а також на корекцію виявлених відхилень. Причому коригуюча функція може здійснюватися за допомогою апелювання до структур влади або до громадської думки.

У відповідності з об'єктом громадського моніторингу, його функції звужуються і уточнюються.

Ключові слова: моніторинг, спостереження, діагностика, прагматизація, прогностика, корекція.

СТРУКТУРА И ФУНКЦИИ ОБЩЕСТВЕННОГО МОНИТОРИНГА В УКРАИНЕ

Арабаджиев Дмитрий Юрьевич

Запорожский национальный технический университет, кандидат политических наук, доцент кафедры социальной работы (Украина)

e-mail: dimariy218@ya.ru

РЕЗЮМЕ

Взаимодействие органов государственной власти с институтами гражданского общества является одним из важнейших стратегических условий развития Украины как правового, демократического и социального государства. Обязательным условием налаживания диалога является осуществление общественного мониторинга как средства наблюдения, отслеживания общих тенденций и изменений, которые происходят в обществе.

Рассмотрению мониторинга в разнообразных сферах в науке уделяется достаточно пристальное внимание. Однако необходимо констатировать, что в целом проблема общественного мониторинга недостаточно исследована. Отсутствует комплексный подход к анализу проблемы общественного мониторинга.

Мониторинг как инструмент наблюдения, отслеживания общих тенденций и изменений, которые происходят в обществе, уже длительное время широко используется в разных сферах жизни страны: экономике, политике, образовании, информационном пространстве и т.д. Важным стало также использование мониторинговых технологий и в общественно-политической сфере.

В рамках общественного мониторинга получения данных всегда целевое и осознанное. Кроме того, оно предусматривает не только получение, но и специальный отбор информации с целью ее использования в соответствии с целями общественного мониторинга.

Структура общественного мониторинга отвечает его основной цели – общественный мониторинг предусматривает наличие субъекта и объекта мониторинга и субъект-объектных отношений между ними.

Общественный мониторинг – это деятельность, субъектом которой являются институты гражданского общества, отдельные граждане, представители других государств, наделенные соответствующими полномочиями.

Объектом общественного мониторинга являются процессы (и их участники) и явления общественно-политической сферы, значимые для субъекта проведения мониторинга.

При характеристике общественного мониторинга следует указать на проблемные аспекты, которые касаются именно Украины.

Первым из них можно считать фактическое отсутствие сегодня заказчика и потребителя результатов общественного мониторинга внутри Украины.

Второй проблемный аспект заключается в обеспечении высокого профессионального уровня мониторинговой деятельности.

Эти проблемы касаются скорее субъектной стороны проведения общественного мониторинга. Что касается объектов мониторинга, то сложность заключается в необходимости наличия доброй воли руководителей властных структур для реализации некоторых форм общественного мониторинга, например, интервью с работниками органов государственной власти.

Наконец, в случае преобладания охранительных тенденций в развитии государства, возможные и репрессивные мероприятия по отношению к внешним «контролерам», как это было в советское время.

Основная цель мониторинга – информационная. Но в контексте функционального назначения общественный мониторинг можно рассматривать как многофункциональный инструмент, который интегрирует функции: диагностики, прагматизации, прогностики.

Кроме того, следует отметить, что общественный мониторинг направлен не только на установление соответствия действий участников процессов, которые выступают объектами мониторинга, норм действующего законодательства, а также на коррекцию выявленных отклонений. Причем, корректирующая функция может осуществляться с помощью апеллирования к структурам власти или к общественному мнению.

В соответствии с объектом общественного мониторинга, его функции сужаются и уточняются.

Ключевые слова: мониторинг, наблюдение, диагностика, прагматизация, прогностика, коррекция.

